

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

Κυριακή 15 Ιανουαρίου 1951 (Π.Ο.Η.) Έτος Δ'. Αριθ 96 - Τιμή Φύλλου Δρχ. 1000	ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Ο 'Επίσκοπος Διαυλείας κ. Πολύκαρπος ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ : Έξάμηνος δραχ. 7.000 - Έτησία δραχ. 12.000 Έξωτερικοῦ: Έξάμ. δολ. 2.50 - Έτησία δολ. 5
Γραφεία: 'Οδός Χαλκοκονδύλη 7 - 'Αθήναι Τηλέφ. 33.839	

ΑΠΟ ΤΩΝ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΩΝ ΕΟΡΤΑΣΜΩΝ ΤΗΣ ΚΑΤΑΔΥΣΕΩΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΥΛΛΟΥ ΕΙΣ ΠΑΛ ΦΑΛΗΡΩΝ

«Οἱ πόσσοι ἀξιολάμπιοι καὶ λαοφιλεῖς ἡγέται τῆς Ὁρθοδόξιας, σεπτοὶ Ἱεράρχαι μας, ἐνῶ ἐντελοῦν
τὸν ἁγιασμόν εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν τῆς Μυρτιδιωτίσσης.»

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ Γ. Ο. Χ.

Πρὸς

Τὸν εὐλαβέστατον Ἱερὸν Κλήρον τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας καὶ τὸν εὐσεβέστατον Λαὸν τὸν ἐμμένοντα στερεῶς εἰς τὰς ἀπο αἰώνων Ὁρθόδοξους Χριστιανικὰς καὶ Ἑθνικὰς παραδόσεις.

Τέκνα ἐν Κυρίῳ Ἀγαπητά.

Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη, ἀπὸ Θεοῦ, παρ' Ἡμῶν δ' εὐχὴ καὶ εὐλογία.

Δόξα τῷ Θεῷ ἡμῶν πάντων ἔνεκεν, τῷ καταξιῶσαντι ἡμᾶς ἑορτάσαι καὶ νῦν μεθ' ἡμῶν τὴν Μεγάλην τῆς Ὁρθόδοξου Χριστιανικῆς ἡμῶν πίστεως ἑορτὴν τῆς τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ Θείας Βαπτίσεως ἐν τοῖς ὕδασι τοῦ Ἰορδάνου ποταμοῦ, ἐνθα καθαρῶς ἀπεκαλύφθη τὸ Τριουπόστατον τῆς Θεότητος ἡμῶν, τοῦ Υἱοῦ κατελθόντος ἐν τοῖς τοῦ Ἰορδάνου ρείθροις, εἰς τὸ ἀποπλῦναι τὰς ἀμορτίας ἡμῶν, τοῦ Παναγίου Πνεύματος ἐπιφανέντος ἐν εἴδει περιστέρου καὶ τοῦ Πατρὸς Φωνῇ ἐξ οὐρανοῦ μαρτυρήσαντος «Σὺ εἶ ὁ Υἱός μου ὁ Ἀγαπητός, ἐν ᾧ ἠδδόκησα.»

Ἡ αἴγλη καὶ ἡ λαμπρότης τοῦ ἐν Παλαιῷ Φαλήρῳ πανηγυρι μὲς τῆς Μεγάλης αὐτῆς ἑορτῆς ὑπῆρξεν ἀσυνήθη. Ἡ προκληθεῖσα δὲ ἐξ αὐτοῦ συγκίνησις, ἐξακολουθεῖ νὰ διακατέχη τὰς καρδίας ἡμῶν καὶ νὰ φέρῃ εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς, ἡμῶν δάκρυα ἀσυνήθους χαρᾶς καὶ ἀγαλλιάσεως.

Ἡ λαμπρότης αὕτη τῆς Πανηγύρεως τῶν Φώτων, ἡ καταθέλῃσα πάντας, δὲν ὀφείλεται μόνον εἰς τὴν

ἀνευ προηγουμένου συρροῇν ἑξηκοντάδος χιλιάδων πιστῶν Ὁρθόδοξων πάσης τάξεως, φύλου καὶ ἡλικίας, οὔτε εἰς τὴν ὥραϊαν καὶ θαυμασίαν παράταξιν τῆς, ἱερᾶς πομπῆς, οὔτε εἰς τὴν ἀποράμιλλον τάξιν καὶ πειθαρχίαν μικρῶν τε καὶ μεγάλων, κληρικῶν καὶ λαϊκῶν, ἀλλὰ κυρίως εἰς τὰ πλούσια συναισθήματα τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀγάπης πρὸς τὴν Ἀγίαν καὶ Ὁρθόδοξον τοῦ Χριστοῦ Ἐρησκειαν καὶ τὰς ἱερὰς Παραδόσεις Αὐτῆς, αἵτινα συναισθήματα, λαμπρῶς ἐξεδηλώθησαν εἰς τὰ πρόσωπα ὅλων, μικρῶν καὶ μεγάλων καὶ ἀπετέλεσαν τὴν λαμπρότητα τῆς ὅλης πανηγύρεως καὶ τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς Ἀγίας τῶν Φώτων ἑορτῆς καὶ τῆς τοῦ Τιμίου Σταυροῦ καταδύσεως ἐν τῇ θαλάσσῃ. Ἐπίσης δὲ καὶ εἰς τὸ ἄφθαστον θάρρος καὶ τὴν μεγάλην ἀπόφασιν, τὴν ὁποίαν ἐλάβετε πάντες, ἐναντι τῶν τόσων ἐμποδίων, αἵτινα παρενεβλήθησαν ἐκ μέρους τῶν Κρατικῶν Ἀρχῶν, τῇ ὑποκινήσει καὶ ἀξιώσει τῆς κακῶς δυστυχῶς, σκεπτομένης Κρατοῦσης Ἐκκλησίας.

Εἰς ταῦτα καὶ μόνον ὀφείλεται, τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά ἡ αἴγλη καὶ ἡ λαμπρότης τῆς ἑορτῆς τῶν Θεοφανείων, τῆς τ' ἑορτασίας ἐν Παλαιῷ Φαλήρῳ, ἣς ἀποτελεῖ, δι' ἡμᾶς τοὺς ἀγωνιζομένους ὑπὲρ τῶν πατρῶων παραδόσεων, τὴν πλέον ἐπίσημὴν ἐκδήλωσιν τῆς πρὸς τὴν Ὁρθοδοξίαν ἀγάπης ἡμῶν καὶ ἀφοσιώσεως.

Ἡμεῖς δὲ οἱ Ποιμένες ὑμῶν, ἐπὶ πᾶσι τούτοις χαίρομεν ἐκ βαθυτάτης καρδίας καὶ δοξάζομεν τὸν ἐν

Ἀπ' αὐτὴ τὴν ἀνθρωποθάλασσαν ποὺ κατέλθεν εἰς τὴν Φάληρον ἡ πατρίς ζητεῖ φόρους, στρατιώτας, ἐργασίαν· γιατί· λοιπὸν ἡ Κυβέρνησις δὲν σέβεται τὸ πειθαρχημένο δικαίωμα τῆς θρησκευτικῆς τῶν Ἑλευθερίας;

Τριάδι Θεὸν τὸν ἐλεήσαντα ἡμᾶς καὶ δωρησόμενον ἡμῖν τὴν μεγάλην τιμὴν νὰ ποιμάνωμεν ὑμᾶς, Ἀδὸν εὐσεβέστατον καὶ ἀφωσιωμένον εἰς τὰς ἀληθείας τῆς Ἀγίας Αὐτοῦ Ὁρησκείας.

Ἐν κατακλείδι δὲ τῆς παρούσης Ποιμαντορικῆς ἡμῶν ἐγκυκλίου, θεωροῦμεν καθήκον ἡμῶν πατρικόν, ὅπως ἐκφράσωμεν τὴν πατρικὴν ἡμῶν εὐαρέσκειαν καὶ προσφέρωμεν πλουσίας καὶ διαπύρους τὰς ἡμετέρας εὐχὰς καὶ εὐλογίας πρὸς ἅπαντα τὸν ἱερὸν ἡμῶν Κλήρον, πρὸς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Πανελληνίου Ὁρησκευτικῆς καὶ Ἐθνικῆς Ὁρθοδόξου Κοινωνίας, τὸ ὁποῖον προσέφερεν ἐν τῷ Ἱερῷ τῆς Ὁρθοδοξίας Ἀγῶνι θύτως ὑπερανθρώπους κόπους καὶ θυσίας ὕλικὰς τε καὶ ἠθικὰς τόσο κατὰ τὸ παρελθόν, ὅσω καὶ κατὰ τὸ παρόν, καὶ εἶναι πρόθυμον νὰ προσφέρῃ εἰς τὸ μέλλον, πρυτανεύουσιν ἔχον πάντοτε τὴν τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ ἀγάπην, πρὸς δόξαν τοῦ ὁποίου ἐργάζεται καὶ κοπιᾷ. Ἐπίσης πρὸς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἑνώσεως τῶν Νέων μας, καὶ πρὸς τὰ λοιπὰ ἀνά τὴν Ἑλλάδα Παραρτήματα καὶ Σωματεῖα τὰ δρῶντα Ὁρθοδόξως, Ἑλληνοπρεπῶς καὶ ἐν Χριστῷ, πρὸς θρίσμβον τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ ἐπικράτειον τῆς ἀληθείας, ἥτις ἐστὶν ὁ Χριστὸς καὶ ἡ Ἀγία Του Ὁρησκεία.

Ἀνδρίζεσθε θεὸν, τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά, καὶ κραταιοῦσθε ἐν Χριστῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν, καὶ εὐχέσθε ἐν ταῖς πρὸς τὸν Κύριον εὐχαῖς καὶ δεήσεσιν ὑμῶν, ὅπως ὁ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι καταδεχόμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ Ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, φωτίσῃ τοὺς διοικούντας τὴν κρατοῦσαν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, ἵνα διὰ τῆς μο-

ναδικῆς καὶ ἐνδεδειγμένης λύσεως, τῆς ἐπαναφορᾶς ἐν τῇ λατρείᾳ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Πατροπαράδοτου, Ὁρθοδόξου καὶ Ἑλληνικοῦ ἡμερολογίου, ἀποκαταστήσωσι τὴν ἐνότητά καὶ τὴν εἰρήνην ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ, Ὁὐ ἡ Χάρις καὶ τὸ ἔλεος εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν.

Εὐχέται πρὸς Κύριον

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος

Ὁ Πρόεδρος

† ὁ Πρ. Φλωρίνης ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Τὰ Μέλη

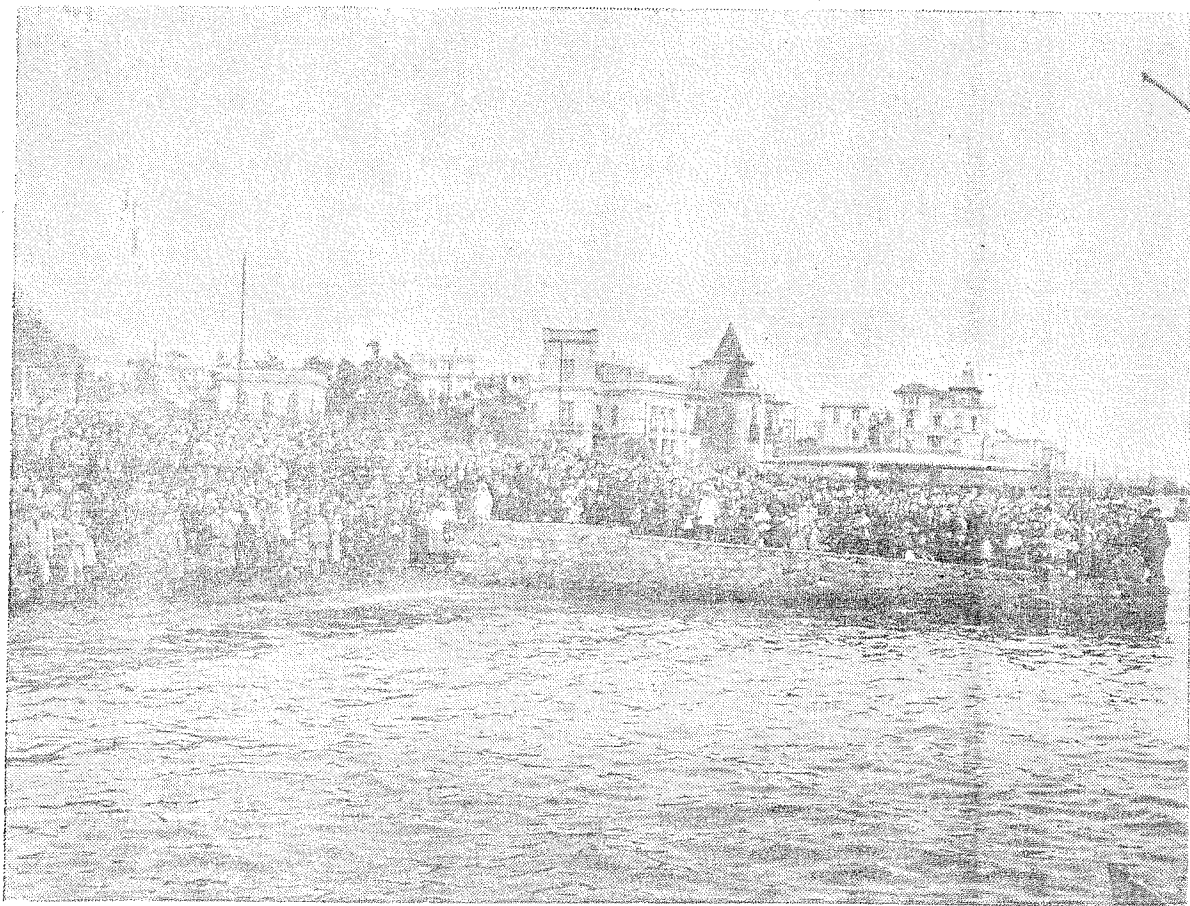
† ὁ Κυκλάδων ΓΕΡΜΑΝΟΣ

† ὁ Χριστιανουπόλεως ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ

† ὁ Διαυλείας ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ

Ἡ ΑΥΞΗΣΙΣ ΤΗΣ ΤΙΜΗΣ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

Τὸ περιοδικὸν τὸ θεωροῦμεν ὄπλον πνευματικόν καὶ ὄχι οἰκονομικὸν πόρον. Ἐπειδὴ ὅμως δὲν διαθέτομεν οὐτε τοὺς θησαυροὺς τοῦ Κροίσου, οὐτε τὰ χρυσωρὴ χεῖρα τῆς Ἀμερικῆς δι' αὐτὸ ἀναγκάζομεθα νὰ τὸ διαθέτομεν εἰς τιμὴν προσιτήν. Τελευταίως, ἡ αὐξήσις τοῦ χάρτου, μᾶς ἀναγκάζει νὰ αὐξήσωμεν τὴν τιμὴν εἰς δραχ. 1000 (χιλίας). Ἐλπίζομεν, ὅτι οἱ ἀναγνώσται μας, συνεργᾶται εἰς τὰς ἐπεὶ τοῦ Ἱεροῦ ἀγῶνος προσπαθείας μας, θὰ ἐκτιμήσουν τοὺς λόγους τῆς αὐξήσεως καὶ θὰ ἐξακολουθήσουν μετὰ περισσοτέρου ζήλου νὰ διαδίδουν τὸ μοναδικὸν τοῦ ἀγῶνος μας ὄπλον.

Ἐνα μέρος ἀπὸ τὴν θυελλώδη κἀθοδον τῶν διαπιδῶν τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ. Ο. Χ. εἰς Π. Φάληρον. Πενταρχικοὶ καὶ πολιτισμένοι ἐώρτασαν τὴν ἐορτὴν τῶν Θεοφανείων, ὅπως τὴν ἐώρταζαν ὅλοι πρὸ τοῦ 1923 καὶ ὅπως τὴν ἐορτάζει τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολ. Ἐκκλησίας.

ΝΙΚΗ ΚΑΙ ΘΡΙΑΜΒΟΣ

Μὲ μίαν ἄνευ προηγουμένου Νίκην θὰ ἠδύνατο νὰ χαρακτηρισθῇ ἡ κατάδοσις καὶ ὁ ἐορτασμός τῶν Θεοφανείων εἰς Παλαιὸν Φάληρον.

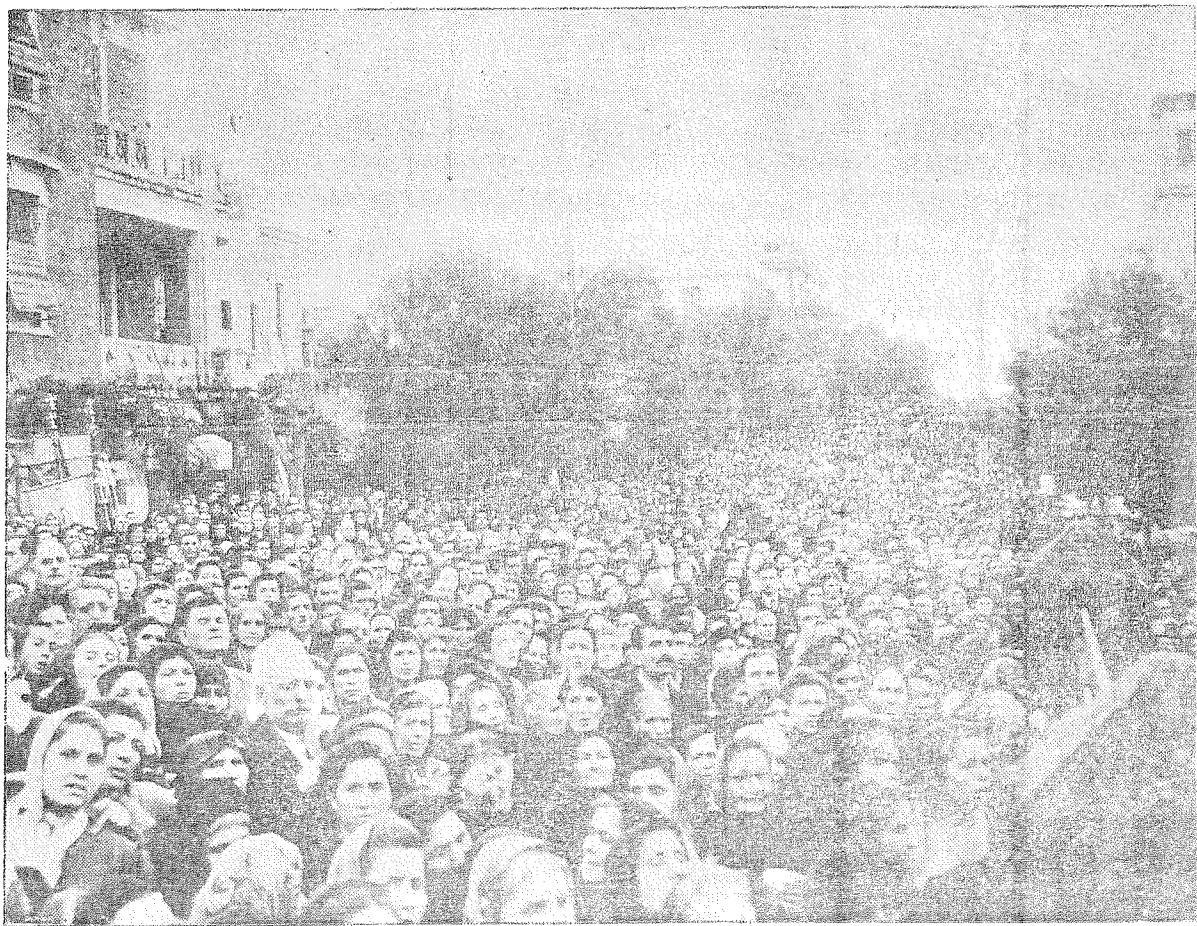
Τὰς τελευταίας ἡμέρας εἶχε ὀργιάσει ἡ ἀντίδρασις τῆς Κρατούσης Ἐκκλησίας ἐναντίον μας. Κατ' ὀρθῶς δὲ νὰ ἐκβιάσῃ τὴν Κυβέρνησιν τῆς Πατρίδος μας καὶ νὰ ἐπιτύχῃ παρ' αὐτῆς τὴν ἔκδοσιν τῶν γνωστῶν ἀποφάσεων, πρωτοφανῶν εἰς τὰ Νομικὰ Χρονικὰ καὶ θιγουσῶν ἀνεπανορθώτως τὸ γόητρον τῆς Πατρίδος μας. Ἡ δημοσίευσις τῶν ἀποφάσεων αὐτῶν ἐκτὸς τῶν ἄλλων, ἐπεδίωκε νὰ κλονίσῃ τὸ ἡθικὸν τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων καὶ νὰ ἐμποδίσῃ, διὰ τῆς ἀσκήσεως ψυχολογικῆς δειλίας, τὴν ἐκτέλεσιν τῆς κατ' ἔτος διενεργουμένης μεγαλοπρεποῦς τελετῆς τῶν Θεοφανείων. Πράγματι δὲ αἱ ἀρμόδιαι ἀρχαί, πρὸς τὰς ὁποίας ὑπεβλήθησαν αἱ σχετικαὶ δηλώσεις ἡρνήθησαν ἄδειαν ἐορτασμοῦ. Κατόπιν αὐτοῦ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, συσχεφθὲν καὶ μετ' ἄλλων παραγόντων ἀπεφάσισε ὅπωςδήποτε νὰ τελέσῃ τὸν ἐορτασμόν. Τὴν ἀπόφασιν αὐτὴν ἀνεκοίνωσε καὶ εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον, ἡ ὁποία, ὅχι μόνον ἐπεκύρωσε τὴν ἀπόφασιν, ἀλλὰ καὶ ὑπερ-

κόντισε εἰς μαχητικὸν ἐνθουσιασμόν. Οὕτω λοιπὸν ἡ ἀπόφασις ἦτο βεβαία.

Πάντως ἐπεδιώχθη, δι' ἐπισκέψεων εἰς τοὺς ἀρμόδιους, δι' ὑπομνημάτων καὶ ἄλλων θεμιτῶν καὶ ἀξιοπρεπῶν μέσων, ὅπως ἡ Κυβέρνησις σκεφθῇ ὀριμώτερον καὶ ἐπωφελέστερον διὰ τὴν ἡρεμίαν καὶ γαλήνην τοῦ τόπου, ἀνακαλοῦσα τὴν ἀπόφασιν αὐτήν. Μέχρι καὶ τῆς τελευταίας ὁμοῦ στιγμῆς ἡ κατάσταση ἦτο τελείως συγκεχυμένη.

Τὴν ἡμέρα μάλιστα τῆς ἐορτῆς (Παρασκευὴν 19) αἱ σχετικαὶ εἰδήσεις τῶν ἐφημερίδων ἦσαν δυσμενεῖς διὰ τὴν ἐπιτυχίαν.

Παρ' ὅλα ὅμως αὐτὰ ὁ κόσμος, κινούμενος ἀπὸ ἓνα καὶ μόνον ἐλατήριον, τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν Ὁρθοδοξίαν καὶ τὴν Ἑλευθερίαν, ἤρρισε ἐνωρίτατα νὰ καταρθάνῃ εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Μυρτιδιωτίσης Παλαιοῦ Φαλήρου. Ἡ προσέλευσις ὑπερέβη πᾶσαν προσδοκίαν. Δὲν θὰ ἦτο ὑπερβολὴ ἐὰν ἔλεγε κανεὶς ὅτι ἡ ἀνθρωποπλημμύρα αὐτὴ ὑπερέβαινε τὰς 60.000. Τὸ γεγονός αὐτὸ δύναται νὰ τὸ ἐπιβεβαιώσουν τὰ λεωφορεῖα, τὰ ὁποῖα κυριολεκτικῶς ἴδρωσαν νὰ μεταφέρουν τὸν κόσμον ἀπὸ τὰς Ἀθήνας καὶ τὸν Πει-

Οὕτε ἡ ὀργὴ τῆς κρατούσης Ἐκκλησίας, οὔτε ἡ ἀπαγόρευσις μπόρεσαν νὰ συγκρατήσουν τὸ ἀναρίθμητο αὐτὸ πλῆθος νὰ ἐκδηλώσῃ τὴν πίστιν τῶν πατέρων του καὶ τὴν ἀγάπην του εἰς τὴν Ἑλευθερίαν

ραιᾶ καὶ ἡ ἀστυνομικὴ δύναμις Π. Φαλήρου. Οἱ Ἀρχιερεῖς μας ἐνδεδυμένοι μεγαλοπρεπῶς καὶ πλαισιούμενοι ἀπὸ τὸν ἱερόν κληρὸν, ἐτέλεσαν τὴν κατασκευαστικωτέραν λειτουργίαν εἰς τὴν Ἱστορίαν τοῦ Ἱεροῦ ἀγῶνος. Ὅλοι αἱ πάροδοι, αἱ ἄγουσαι πρὸς τὸν Ἱερόν Ναόν, εἶχον ἐνωρίτατα κατακλυσθῆ ἀπὸ τὰ πλήθη τῶν πιστῶν. Δυστυχῶς δὲν ἐπετράπη ἡ λειτουργία τῶν μεγαφώνων καὶ οὕτω δὲν κατέστη δυνατὴ ἡ φωνητικὴ ἐνίσχυσις. Πρὸς τιμὴν ὅμως τοῦ πλήθους τῶν Ὁρθοδόξων δύναται νὰ λεχθῇ ὅτι ἐπεκράτησε ἀπόλυτος ἡσυχία. Περί τὸ τέλος τῆς θείας Λειτουργίας ὁ Ἅγιος Πρόεδρος ἐξεφώνησε βαρυσήμαντον καὶ συγκινητικὸν λόγον. Κατὰ τὴν ὁμιλίαν του αὐτὴν ἠὺχαρίστησε τὸν Θεὸν διὰ τὴν ἐπιτυχίαν αὐτὴν ἠὺχήθη ὁλοκλήρῳ τῆς Νίκης τῶν Ὁρθοδόξων ἐν συνεχείᾳ συνεχάρη τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὰς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας, διὰ τὸν σεβασμὸν τῶν πρὸς τὸ προσελθόν πλήθος. Κατόπιν συνέστησε τάξιν καὶ εὐπρέπειαν κατὰ τὴν καθόδον.

Ἐν παρόδῳ λέγομεν καὶ τοῦτο ἡ κατάδυσις δὲν εἶχε ἐπιτραπῇ ἀρχικῶς. Πλὴν τὴν πρωΐαν τῆς Παρασκευῆς πολυμελὴς ἐπιτροπὴ ἐπεσκέφθη τὸν Διοικητὴν, τὸν ὁποῖον παρεκάλεσε νὰ ἀνακαλέσῃ τὴν ἀπόφασιν καὶ νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν κατάδυσιν. Κατόπιν

δὲ τηλεφωνικῆς ἐπικοινωνίας μετὰ τὰς Ἀθήνας, ἐδόθη ἐξ Ἀθηνῶν ἡ ἐντολὴ νὰ ἐπιτραπῇ, ἐφ' ὅσον ἐπρόκειτο περὶ ὀγκωδεστάτης προσελεύσεως, ἀνθρώπων ἐγγυομένων ἡσυχίαν καὶ σεβασμὸν πρὸς τὰς ἀρχὰς καὶ τὴν τάξιν.

Οὕτω λοιπὸν εἰς τὰς 11.30' μεγαλοπρεπεστάτη πομπὴ μετ' ἐπὶ κεφαλῆς τοὺς Ἀρχιερεῖς μας κατευθύνετο πρὸς τὸν «Φλοῖσβον». Ἀπὸ τὴν πομπὴν αὐτὴν ἔλειπε βεβαίως ὁ ἦχος τῶν φιλαρμονικῶν καὶ τὸ ἄγημα τῶν τιμῶν, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον πικραίνει βαθύτατα τὸν ἐθνικόφρονα κόσμον, ὅπως ὅμως ὑπερποτὲ ἄλλοτε φλογερὸς ζῆλος καὶ μαχητικώτατον φρόνημα. Εἰς τὰς 11.45' ἐγένετο ἡ κατάδυσις ὑπὸ τοῦ Παλλεύκου Ἡγέτου τῆς Ὁρθοδοξίας Πανιερωτάτου Χρυσοστόμου. Στιγμαὶ συγκινητικά, στιγμαὶ προωρισμένα διὰ τὴν αἰωνιότητα, στιγμαὶ πληροῦσαι διὰ τοῦ μεγαλείου τῶν ὁλοκλήρους ἱστορικῶς περιόδους! Μετὰ τὴν αὐτὴν τάξιν ἡ πομπὴ ἀνῆλθε εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν Μυρτιδωτίσης, ὅπου καὶ ἔληξε ἡ τελετὴ.

Ἡ ἐφετεινὴ ἐορτὴ ἦτο πρωτοφανής. Τὸν κόσμον μας δὲν τὸν ἠμπόδισαν οὔτε ἡ ὀργὴ τῆς Κραυγῆς Ἐκκλησίας οὔτε ἡ ἀρνήσις τῆς Κυβερνήσεως. Ἀπέδειξε διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν, ὅτι ζεῖ διὰ

«Κανείς δὲν θὰ μπορέσῃ νὰ ἀποσπάσῃ ἀπὸ τὴν ἀνθρώπινη αὐτὴ ἀλυσίδα τοὺς σεβαστοὺς ἡγέτας τῆς Ὁρθοδοξίας.»

τὴν ἰδέαν τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τῆς Ἐλευθερίας, τὰς ὁποίας οὐδέποτε θὰ ἀρνηθῇ. Ὅσαίς δὲ τίθενται ἐν κινδύνῳ τὰ ἱερά αὐτὰ ἰδανικά, τότε μὲ τρόπον εἰρηνικὸν καὶ πολιτισμένον ὑψώνει τὸ παρόστημά του καὶ εἶναι ἕτοιμος πρότερον τὴν πνοὴν νὰ ἀποθέσῃ ἢ νὰ παραιτηθῇ τοῦ Ἀγώνος.

Ἰδιαίτερον κόσμημα καὶ σέμνωμα ἀπετέλεσαν οἱ ἱερὰρχαι μας, θλιμμένοι ἀπὸ τὰς ἀντιχριστιανικὰς καὶ πλήρεις μίσους ἐνεργείας τῆς Κρατοῦσης Ἐκκλησίας, ἡσθάνθησαν τὰ πρόσωπά των νὰ τὰ θωπεύῃ ἢ παρήγορος καὶ ζωογόνος αὔρα τῆς υἱκῆς ἀφοσιώσεως τοῦ ποιμνίου των, τὸ ὁποῖον κατ' οὐδένα λόγον θὰ ἐπιτρέψῃ εἰς βεβήλους καὶ μιαιφά, χεῖρας νὰ θίξουν τὰ σεπτὰ των παραστήματα.

Ἰδιαίτεράν τιμὴν προσέδωκε εἰς τὴν ἐορτὴν ἡ παρουσία ἐκλεκτῶν προσωπικοτήτων, ἰδιαίτερος δὲ ἡ παρουσία τοῦ Ἐκλεκτοῦ Ἐπιστήμονος καὶ ἀρίστου μέλους τῆς Ἀθηναϊκῆς καὶ Ἑλληνικῆς κοινωνίας, κ. Κλ. Θεοφανοπούλου καὶ ἄλλων ἐκλεκτῶν Ἑλλήνων, τοὺς ὁποίους καὶ εὐχαριστοῦμεν.

Ἡ Ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν Ἰδεῶν θὰ ἀναγράψῃ μὲ τὰ ζωηρότερα στοιχεῖα εἰς τὸ βιβλίον της, τὴν ἐφετεινὴν ἐορτὴν, τὴν ὁποίαν θὰ χαρακτηρίσῃ ὡς ἓνα σημαντικὸν σταθμὸν, θὰ διαωνίσῃ τὰ ὀνόματα τῶν συντελεστῶν τοῦ θριάμβου αὐτοῦ ἄλ-

λὰ καὶ θὰ παραδώσῃ εἰς τὴν αἰωνίαν περιφρόνησιν ὅσους ἠθέλησαν νὰ ἐπαναλάβουν μεσαιωνικὰς μεθόδους διὰ νὰ καταπνίξουν τὸν πίστιν τῶν πατέρων μας καὶ τὸ ἀπεράγαπτον δικαίωμα τῆς Ἐλευθερίας μας.

Ἡ ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΘΕΟΦΑΝΕΙΩΝ Εἰς τὰ Παραρτήματα

Μετά πάσης λαμπρότητος καὶ πρωτοφανοῦς κοσμοσυρροῆς ἐτελέσθη καὶ εἰς τὰ παραρτήματά μας ἡ τελετὴ τῶν Ἀγίων Θεοφανείων. Ἐχομεν πληροφορίας ὅτι εἰς τὴν Στυλίδαν ἐγένετο ἡ κατάδυσις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ εἰς τὸν λιμένα τῆς πόλεως διὰ τῆς συμμετοχῆς 3.000 πιστῶν. Ἐπίσης καὶ ἡ ὁραία πόλις τῆς Εὐβοίας, ἡ Χαλκίς, δὲν ὑστέρησεν εἰς μαχητικότητα, ἐνθουσιασμόν καὶ ζῆλον τὸ παρ)μα τῆς πόλεως, διοικούμενον ἀπὸ τὸ Ἐμπνευσμένον Συμβούλιον ἐπέτυχεν τὴν κατάδυσιν τῇ συμμετοχῇ πολλῶν πιστῶν. Ἐπίσης καὶ εἰς τὴν Νῆσον Πάρον. Συγχαίρομεν τοὺς Χριστιανούς καὶ τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια καὶ τοὺς Ἱερεῖς τῶν παραρτημάτων. Παντοῦ λοιπὸν Νίκη καὶ Θρίαμβος.

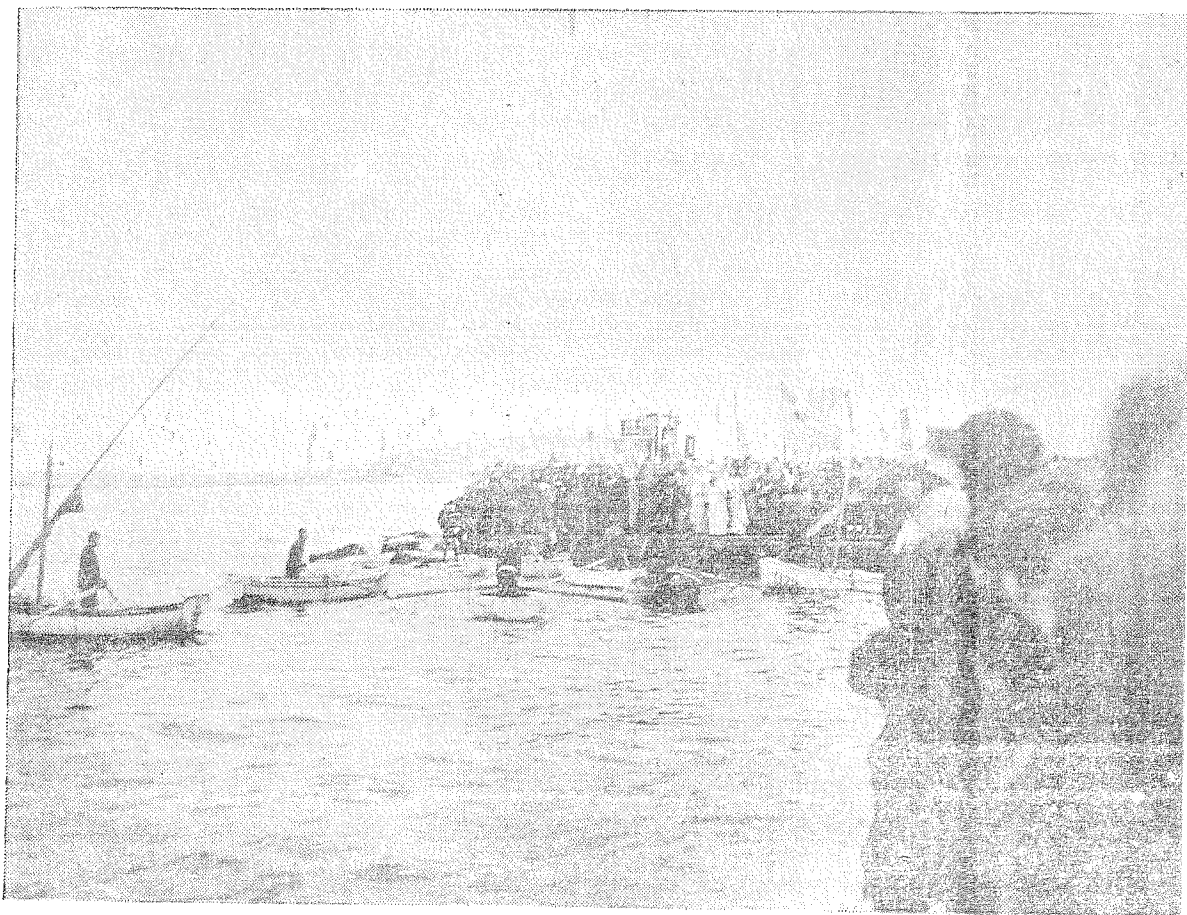
Διευθύνσεις συμφώνως τῷ Α.Ν. 1092)1938

Διευθυντής

Ἐπίσκοπος Διανλείας κ. ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ

Χαλκοκονδύλη 7

Διευθυντής Τυπογραφείου : Γεώργιος Σεργιπίνης
Θεμιστοκλεους 33—Ἀθήναι

Ἡ στιγμή τῆς καταδύσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ εἰς τὴν ἐξέδραν τοῦ «Φλοίσβου» ποῦ τὴν παραηκολούθησαν ἄνω τῶν 60.000 πιστῶν

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΩΝ ΘΕΟΦΑΝΕΙΩΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ

«Ἡ πομπὴ τῶν ἱεραστῶν τῆς Στυλίδος, ἐνῶ ἀναχωρεῖ ἀπὸ τῆς Ἐκκλησίας»

«Ἐνα μικρὸ μέρος ἀπὸ τῆς κομποσυνεργῆς τῆς εορτῆς τῶν Θεοφανείων εἰς Σαλμίδα»

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ
ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΤΗΣ Π.Θ.Ε.Ο.Κ.

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί,

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε

Ἡ χάρις τοῦ Παντοδυνάμου Θεοῦ καὶ ἡ ἀκατάβλητος θέλησις τῆς παρατάξεώς μας, συνετέλεσαν εἰς τὴν Νίκην καὶ τὸν Θρίαμβον τοῦ Παλαιοῦ Φαλήρου. Συγκεκινημένον τὸ Α. Συμβούλιον ἀπὸ τὴν μεγάλην τιμὴν νὰ εὐρίσκειται εἰς τὸ πλευρὸν τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου κατὰ τὰς ἱστορικὰς αὐτὰς στιγμὰς τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν ἀγώνος, σπεύδει δημοσίως νὰ ἀνακοινώσῃ τὰ κάτωθι :

1) Εὐχαριστοῦμεν δημοσίως τὴν Σεβαστὴν ἡμῶν Κυβέρνησιν καὶ τὰς ἀρμοδίας ἀρχάς, διότι ἐσεβάσθησαν τὸ ἀπαράγραπτον Δικαίωμα τῆς Ἐλευθερίας καὶ δὲν ἠθέλησαν ἐν τέλει νὰ ἐφαρμόσουν μέτρα βίαια καὶ ἀντισυνταγματικά, ἐμποδίζοντα τὸν ἐορτασμόν.

2) Εὐχαριστοῦμεν τὸ Ἀστυνομικὸν τμήμα, ἀξιωματικούς καὶ ἄνδρας Ἀστυνομίας Παλαιοῦ Φαλήρου, διὰ τὴν εὐγένειαν καὶ τὴν λεπτότητα, τὰς ὁποίας ἐπέδειξαν ἀπέναντί-μας.

3) Συγχαίρομεν τὸν κόσμον, ὁ ὁποῖος καὶ μετὰ κίνδυνον ἀκόμη, κατήλθεν εἰς Παλ. Φάληρον καὶ ἀπέδειξε κατὰ τρόπον πανηγυρικόν, ὅτι δὲν εἶναι

φοφορεῖς καὶ οἰφασπις, ἀλλὰ ἄξιος παντὸς σεβασμοῦ. Ἐπὶ τοῦ σημείου αὐτοῦ, λέγομεν εἰς τοὺς ἀδελφούς, ὅτι ὁ καλύτερος καὶ ἀποτελεσματικώτερος τρόπος ἐπιτυχίας εἶναι νὰ ἐπιζητῇ κανεὶς ὑπερηφάνως τὰ δικαιώματά του καὶ ὅχι νὰ τὰ ἐπαιτῇ δειλῶς.

4) Συγχαίρομεν τοὺς ἀδελφοὺς τῶν παραρτημάτων καὶ τῶν χωρίων τῆς Ἀττικῆς, οἱ ὁποῖοι προσέδωσαν ἰδιαίτεράν αἴγλην εἰς τὴν ἐορτήν.

5) Συγχαίρομεν τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἐνώσεως Νέον διὰ τὴν ὑπέροχον συμβολὴν του εἰς τὸν θρίαμβον τῆς Ὁρθοδοξίας.

6) Συγχαίρομεν καὶ ἐπαινώμεν τὰ μέλη τοῦ προῦ ἡμῶν Διοικητικοῦ Συμβουλίου, τὸ ὁποῖον εἰργάσθη ἀδελφικῶς καὶ φιλοτίμως διὰ τὴν ἐπιτείχιαν.

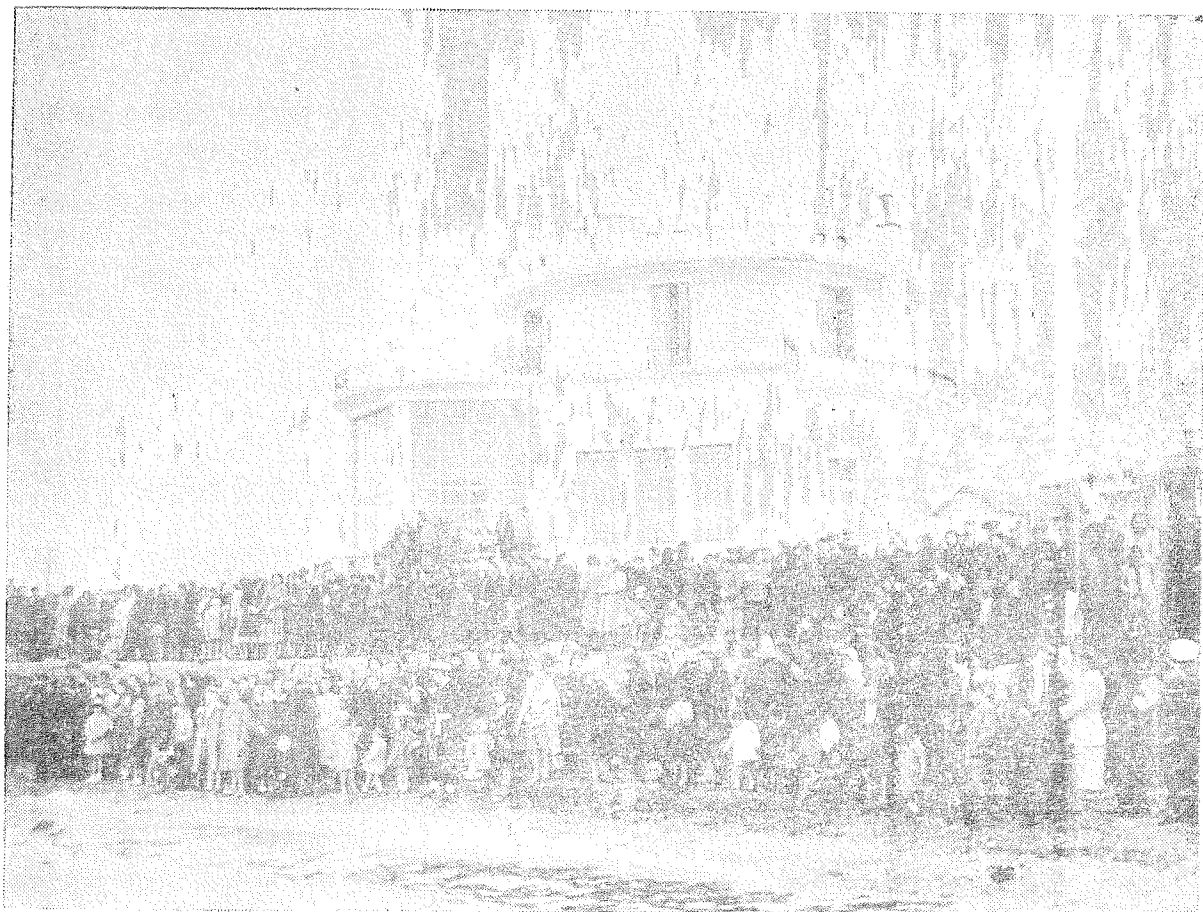
Εἰς ὅλους αὐτοὺς εὐχόμεθα ἐκ μέρους τοῦ μισθαποδότου Θεοῦ πλουσίαν τὴν ἀνταμοιβὴν διὰ τὰς θυσίας των καὶ τὸν ζῆλον των ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδοξίας.

Τελευτῶντες δὲ συνιστῶμεν ἀγάπην, θάρρος, ἐπιμονήν.

Μόνον οὕτω θὰ νικήσωμεν.

Μὲ ἀδελφικούς χαιρετισμοὺς

Ἡ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

«Με μεγάλη προσοχή καὶ σεβασμὸ ἀλλὰ καὶ με συνειδητὴν πειθαρχίαν εἰς τὸ Ἱεράριον, ὁ κόσμος μας παρακαλουθεὶ τὴν στιγμὴν τῆς καταδύσεως εἰς τὸν «Φλοῖσον»»